

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 583

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4) și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	2–6		
Decizia nr. 421 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6–8		
Decizia nr. 424 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	8–10		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
7. — Ordonanță privind aprobarea plății cotizației anuale a României ca membru asociat la Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR), precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte	11		
639. — Hotărâre privind realocarea pe anul 2014 a sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele aflate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 818/2013 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Reabilitare DN 6 Drobeta-Turnu Severin—Lugoj, între km 450+768 și km 494+500” — Lot 5		640.	12
		— Hotărâre pentru aprobarea amendamentelor convenite prin schimbul de scrisori semnate la Tokyo la 30 august 2013 și la 14 noiembrie 2013 și la București la 13 septembrie 2013 și la 25 noiembrie 2013 dintre Guvernul României și Agenția Japoniei pentru Cooperare Internațională, succesoare a Băncii Japoniei pentru Cooperare Internațională, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Japoniei pentru Cooperare Internațională privind Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni, semnat la București la 31 martie 2005.....	12–14
		641. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind cooperarea în domeniile dezvoltare regională și administrație publică, semnat la București la 22 noiembrie 2013	14
		Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind cooperarea în domeniile dezvoltare regională și administrație publică	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 321

din 10 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4) și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Vasilica Nicolau și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.973/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 773D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 790D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4 și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ivan Silchin în Dosarul nr. 11.719/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 790D/2013 la Dosarul nr. 773D/2013.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

7. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 790D/2013 la Dosarul nr. 773D/2013, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia nr. 88 din 27 februarie

2014, iar cea privind dispozițiile art. 34 și 35 ca inadmisibilă, textele criticate neavând legătură cu soluționarea cauzei; în acest sens, este invocată și Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014. În privința excepției ce privește dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 24 din Legea nr. 165/2013, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată, invocând considerentele de principiu ale Deciziei nr. 179 din 1 aprilie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 18 și 28 octombrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 26.973/3/2012 și nr. 11.719/3/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, respectiv cu cele ale art. 1 alin. (3), art. 4 și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013**, excepție ridicată de Vasilica Nicolau și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București, precum și de Ivan Silchin în cauze având ca obiect soluționarea notificărilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.** În acest sens, se arată că prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin extinderea aplicabilității lor și asupra cererilor aflate pe rolul instanțelor la data de 20 mai 2013, care au ca obiect soluționarea notificărilor în temeiul Legii nr. 10/2001, încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

11. Se arată că prevederile art. 4 raportat la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât, prin conținutul lor, nu oferă drepturi egale pentru toate persoanele care au formulat cereri potrivit Legii nr. 10/2001, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege. În acest sens, se apreciază că, instituind termene diferite de soluționare a notificărilor, se aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, dat fiind faptul că beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte termene mai lungi. În acest context, arată că cetățenii care au promovat acțiuni în justiție pentru soluționarea notificărilor anterior apariției Legii nr. 165/2013, având în prezent cauzele pe rol, sunt în mod

evident dezavantajați prin aplicarea legii noi sub aspectul termenelor impuse de art. 33—35 ale acestei legi, față de cei ale căror notificări au fost soluționate deja pe fond, în procedura administrativă sau judiciară, chiar dacă aceștia din urmă nu au primit efectiv măsurile reparatorii.

12. Autorii excepției mai susțin că prevederile art. 4 raportate la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale și în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât afectează efectivitatea dreptului de acces la justiție și termenul rezonabil de soluționare a cererilor formulate în condițiile Legii nr. 10/2001.

13. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, se arată că raporturile juridice născute înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, referitoare la înstrăinarea de către titular a drepturilor convenite în temeiul legilor de restituire a proprietăților, sunt rezultatul unor conduite pe care subiecții acestor raporturi juridice au adoptat-o sub protecția art. 1391 și art. 1392 din Codul civil din 1864, referitoare la cesiunea de creanță. Astfel, se consideră că textele de lege criticate ignoră ordinea de drept existentă la momentul încheierii raporturilor juridice dintre titularii drepturilor de proprietate și dobânditorii acestor drepturi, moment în care era aplicabil principiul restituirii în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, spre deosebire de Legea nr. 165/2013 care schimbă acest principiu, înlocuindu-l prin compensarea prin puncte. Mai mult, prevederile legale criticate creează o discriminare între persoanele îndreptățite la restituire, sancționându-i pe cei care au decis să își înstrăineze dreptul.

14. De asemenea, conținutul dreptului de proprietate al persoanei fizice, de a se folosi de proprietatea sa și de a dispune liber de aceasta, este grav afectat de prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, ceea ce echivalează cu o expropriere lipsită de o cauză de utilitate publică și cu o îmbogățire fără justă cauză a statului, contrar principiilor statului de drept, precum și dreptului convențional la respectarea bunurilor.

15. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, se arată că, în urma eliminării măsurii de compensare cu alte bunuri sau servicii, s-a creat o discriminare între cesionarii de drepturi ale căror cereri de chemare în judecată s-au soluționat urgent și care au obținut compensarea cu alte bunuri și, respectiv, cei care fără a avea o culpă nu au obținut o soluție definitivă și irevocabilă până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Aceștia din urmă, deși se află în aceeași ipoteză juridică cu ceilalți cesionari, sunt lipsiți de orice posibilitate de a beneficia de o măsură reparatorie existentă la data soluționării notificării. De asemenea, se consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în măsura în care ar presupune ca instanțele judecătorești să aplice aceste dispoziții legale și proceselor începute anterior intrării sale în vigoare, fiind încălcat principiul neretroactivității legii

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierilor de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 24 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În realitate, Curtea, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, constată că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 24 alin. (2)—(4) și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34: „(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului, alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private, alin. (3) referitor la exproprierea pentru o cauză de utilitate publică, alin. (4) privind naționalizarea și alin. (8) referitor la averea dobândită licit și art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

(1) Analiza excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013

22. Curtea reține că, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 33 din Legea nr. 165/2013 și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii

imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Întrucât autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, cadrului constituțional, precum și faptul că decizia menționată a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, Curtea, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor a devenit inadmisibilă. În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității anterior menționată reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

23. În privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea, având în vedere obiectul litigiului care se află pe rolul instanței judecătorești, constată că acestea, contrar art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nu au legătură cu soluționarea acesteia. Art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 nu își găsesc aplicabilitatea în această etapă a procedurii de restituire a imobilelor la care se referă Legea nr. 165/2013, ceea ce determină, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013.

(2) Analiza excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013

24. Curtea, prin Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014*, a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013. În esență, Curtea a statuat că singura derogare de la principiul prevalenței restituirii în natură, consacrat, de altfel, *expressis verbis* prin art. 2 lit. a) din Legea nr. 165/2013, este reprezentată de situația în care titularul a înstrăinat drepturile ce i se cuveneau potrivit legilor anterioare de restituire a proprietății. Astfel, prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 stabilesc că, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile ce i se cuveneau în temeiul legilor anterioare de restituire, singura măsură reparatorie acordată de legea nouă este cea a compensării prin puncte, în condițiile art. 24 alin. (2) din lege, fără a mai putea beneficia de măsurile reparatorii instituite prin legile reparatorii anterioare, sau de măsurile reparatorii ale compensării integrale prin puncte. Potrivit acestei din urmă prevederi legale, cesionarii drepturilor izvorâte din legile de restituire beneficiază de un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii.

* Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 3 aprilie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014.

25. Din analiza art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport de persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, și anume titularul dreptului la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, dat fiind faptul că, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedenti, constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv, a fost transferat către cesionari.

26. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea reține că titularul dreptului la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele care au dobândit, în temeiul unor contracte cu titlu oneros, drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, se află în aceeași situație juridică, făcând parte din categoria persoanelor îndreptățite la obținerea măsurilor reparatorii prevăzute de acest act normativ, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 3 pct. 3 din Legea nr. 165/2013. Din acest punct de vedere, acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca aceasta să constituie însă o discriminare, dat fiind faptul că, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție sau a celor convenționale relative la interzicerea discriminării. În acest context, Curtea a reținut că, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii, apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil. S-a avut în vedere și faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, aspect ce s-a răsfrânt asupra persoanei, legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia.

27. Mai mult, având în vedere că, în ipoteza supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și

mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

28. În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, Curtea a făcut referire la Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, și a reținut că aceste măsuri nu echivalează cu o expropriere, încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter general sugerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fi adoptate de statul român.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pe lângă cele reținute în Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, Curtea constată că eliminarea măsurii de compensare în bunuri și servicii creează, într-adevăr, o diferență de tratament între cesionarii de drepturi ale căror cereri de chemare în judecată s-au soluționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 față de cei care nu au obținut o atare hotărâre. Această diferență de tratament derivă, însă, din succesiunea în timp a actelor normative în materie, mai concret din aplicarea principiului general de drept *tempus regit actum*. Privită din această perspectivă, deosebirea de tratament juridic este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil, fiind astfel de neconceput, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii civile, ca legea nouă să se aplice și cesionarilor de drepturi ale căror cereri de chemare în judecată au fost soluționate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

31. În legătură cu aspectul menționat mai sus, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea constată că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Mai mult, Curtea reține că, în privința obiectului de reglementare a legii analizate, intervenția legiuitorului nu este una aleatorie, ci a fost justificată și impusă firesc ca urmare a pronunțării Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

32. Având în vedere cele expuse, nu se poate reține o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție cu privire la existența unei pretinse discriminări între cesionarii de drepturi.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Vasilica Nicolau și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.973/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Vasilica Nicolau și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.973/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasilica Nicolau și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 26.973/3/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, precum și de Ivan Silchin în Dosarul nr. 11.719/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 421

din 8 iulie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Gabor Mihai Deneș în Dosarul nr. 901/261/2013 al Judecătoriai Moldova Nouă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 184D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea „Exploatco Alex” — S.R.L. din comuna Corbu, județul Harghita, în Dosarul nr. 5.227/258/2013 al Judecătoriai Miercurea-Ciuc.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8D/2014 și nr. 184D/2014, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Autorul excepției Gabor Mihai Deneș arată că nu se opune conexării dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexare.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 184D/2014 la Dosarul nr. 8D/2014, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Gabor Mihai Deneș, care solicită admiterea acesteia și reiterează argumentele invocate în fața Judecătoriei Moldova Nouă.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 131/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin Încheierea din 10 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 901/261/2013, **Judecătoria Moldova Nouă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Gabor Mihai Deneș cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

12. Prin Sentința civilă nr. 3.775 din 12 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.227/258/2013, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Societatea „Exploatco Alex” — S.R.L. din comuna Corbu, județul Harghita, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, întrucât instanța competentă teritorial să soluționeze plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții este judecătoria în circumscripția căreia a fost săvârșită fapta. Arată că Ministerul Administrației și Internelor, prin inspectoratele sale, are acoperire națională și oficii juridice în toate zonele țării, astfel încât orice jurist din cadrul acestor structuri poate să reprezinte ministerul în orice instanță, mai ales că, de obicei, inspectoratele de poliție solicită judecarea în lipsă. În plus, distanțele dintre domiciliul contravenientului și locul săvârșirii contravenției pot fi foarte mari, la fel costurile de deplasare și cazare pentru prezentarea la termenele de judecată și pentru consultarea probelor din dosar, costuri care pot depăși valoarea amenzii aplicate. Totodată, deplasarea necesită învoirea sau luarea de zile de concediu. Or, judecarea cauzei la instanța de la domiciliul contravenientului ar ușura prezența acestuia la toate termenele, cu consecința susținerii apărării în mod direct în fața completului de judecată. Mai arată că amenzile se plătesc la domiciliul contravenientului și merg către direcțiile locale de taxe și impozite. În fine, invocă, la modul general, deciziile Curții Constituționale privind admiterea unor excepții de neconstituționalitate în materia regimului juridic al contravențiilor.

14. **Judecătoria Moldova Nouă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neîntemeiată, făcând trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 927/2011 și nr. 302/2013.

15. **Judecătoria Miercurea-Ciuc** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții în considerarea celerității și ușurinței administrării probelor la locul săvârșirii faptei.

16. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 927/2011 și nr. 160/2013.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Potrivit Sentinței civile nr. 3.775 din 12 decembrie 2013, pronunțate în Dosarul nr. 5.227/258/2013 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Din notele scrise ale autorului excepției Societatea „Exploatco Alex” — S.R.L. din comuna Corbu, județul Harghita, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește, în realitate, numai dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, modificate prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Prin urmare, având în vedere și Încheierea din 10 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 901/261/2013 al Judecătoriei Moldova Nouă, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care au următorul cuprins: „*Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 160 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, Curtea

a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, reținând că textul de lege criticat instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Totodată, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu

celeritate a probelor strânse, în speță, de lucrătorii poliției rutiere, de la locul săvârșirii contravenției.

23. În același sens este și Decizia nr. 131 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 12 mai 2014.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabor Mihai Deneș în Dosarul nr. 901/261/2013 al Judecătoriei Moldova Nouă și de Societatea „Exploatco Alex” — S.R.L. din comuna Corbu, județul Harghita, în Dosarul nr. 5.227/258/2013 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc și constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Moldova Nouă și Judecătoriei Miercurea-Ciuc și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Bălan în Dosarul nr. 1.637/216/2013 al Judecătoriei Curtea de Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 51D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.637/216/2013, **Judecătoria Curtea de Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția a fost ridicată de Marius Bălan cu ocazia soluționării plângerii

împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, dreptul la ocrotirea vieții intime, familiale și private și dreptul la inviolabilitatea secretului corespondenței, deoarece afișarea procesului-verbal de constatare a contravenției la domiciliul sau la sediul contravenientului reprezintă un abuz instituțional și este de natură să știrbească renumele acestuia în comunitate, prin aducerea unei acuzații fără ca persoana în cauză să aibă dreptul de a se apăra, inducând, astfel, opiniei publice ideea de vinovăție. Corespondența respectivă nu este sigilată, astfel încât informațiile private, confidentiale și cu caracter personal sunt puse la dispoziția oricărei persoane, iar contravenientul poate fi oricând atacat informatic, devenind victima unui furt de identitate. Totodată, consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și ale art. 1 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și ale art. 71 privind dreptul la viață privată și ale art. 72 referitor la dreptul la demnitate din Codul civil.

7. Judecătoria Curtea de Argeș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 1.131/2010 și nr. 763/2012.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese, însă, că aceasta privește, în realitate, doar teza întâi a art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care au următorul cuprins: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată și ale art. 28 privind secretul corespondenței. Totodată, invocă și încălcarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera

circulație a acestor date și ale art. 1 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și ale art. 71 referitor la dreptul la viață privată și ale art. 72 privind dreptul la demnitate din Codul civil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul în care contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, acestuia îi sunt înmânate copia de pe procesul-verbal și înștiințarea de plată a amenzi, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal. În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, precum și în cazul aplicării sancțiunii de o altă persoană sau de un alt organ decât agentul constator, conform art. 25 alin. (2), art. 26 alin. (3) și art. 27 din aceeași ordonanță, comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face de către agentul constator, respectiv de către organul care a aplicat sancțiunea, prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul ori la sediul contravenientului, în termen de cel mult o lună de la data încheierii procesului-verbal, respectiv de la data aplicării sancțiunii. Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie, în condițiile art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de o lună de la data aplicării sancțiunii. Totodată, potrivit art. 31 alin. (1) din ordonanță, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

15. Prin Decizia nr. 10 din 10 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 23 iulie 2013, prin care a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 teza întâi raportat la art. 14 alin. (1), art. 25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu referire la caracterul alternativ sau subsidiar al celor două modalități de comunicare a procesului-verbal de constatare și sancționare contravențională și a înștiințării de plată, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire, cerința comunicării procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată fiind îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal.

16. Din cele arătate, reiese că, în materia contravențiilor, regula cu privire la comunicarea procesului-verbal de constatare și sancționare contravențională și a înștiințării de plată a amenzi constă în înmânarea acestor documente persoanei care a săvârșit contravenția. În cazul în care nu este posibilă înmânarea, ca primă formă de luare la cunoștință de către contravenient de existența procesului-verbal și a înștiințării de plată, comunicarea acestora se face prin poștă, cu aviz de primire. Simpla expediere a procesului-verbal, fără ca acesta să ajungă efectiv la destinatar, nu este conformă cu dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care obligă organul constator să facă dovada că a comunicat procesul-verbal și că destinatarul a primit actul. Pentru o comunicare valabilă, se impune deci ca organului constator să-i parvină „avizul de primire”, care să facă dovada că destinatarul a luat efectiv cunoștință de procesul-verbal de contravenție. Urmează, așadar, ca — în ipoteza în care persoana sancționată, deși avizată, prin oficiul poștal, nu se prezintă în vederea ridicării corespondenței, aceasta fiind returnată cu diverse mențiuni (de exemplu, „avizat”, „neavizat”, „expirat termen păstrare”) — organul constator să apeleze la modalitatea tehnică subsidiară de comunicare prin afișarea procesului-verbal și a înștiințării de plată la domiciliul sau la

sediul contravenientului, ca ultimă posibilitate pentru contravenient de a cunoaște efectiv actul încheiat și data comunicării acestuia pentru a-și formula apărările (plângerea contravențională, excepția prescripției executării sancțiunii contravenționale). Ca atare, dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere dreptului fundamental la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, ci, dimpotrivă, asigură respectarea garanțiilor procedurale.

17. În cazul în care nu ar fi prevăzută afișarea ca modalitate de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, activitatea organului constatator nu ar mai avea finalitate. Legiuitorul a prevăzut această formă de comunicare pentru situația în care procesul-verbal de contravenție și înștiințarea de plată, din diverse motive, nu au putut fi înmânate contravenientului și acesta, deși a fost avizat, prin oficiul poștal, nu s-a prezentat în vederea ridicării corespondenței. Textul de lege criticat are în vedere o situație cu caracter de excepție și urmărește să prevină și să limiteze eventualele abuzuri, de natură să determine ineficacitatea unui act emis de un organ al statului prin menținerea cu rea-credință a imposibilității de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată. Prin urmare, dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 referitoare la comunicarea prin afișare nu constituie, prin ele însele, o nesocotire a principiilor consacrate de art. 26 și art. 28 din Constituție privind ocrotirea vieții intime, familiale și private și inviolabilitatea secretului corespondenței, ci reprezintă o modalitate derogatorie de ducere la îndeplinire a procedurii de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, determinată de situația obiectiv diferită a persoanelor cărora li se comunică astfel de acte. De altfel, drepturile fundamentale invocate de autorul excepției nu sunt drepturi absolute, ci sunt susceptibile de anumite restrângeri, în condițiile art. 53 alin. (1) din Constituție, respectiv pentru apărarea ordinii publice.

18. De menționat că, în materia procedurii civile, după ale cărei reguli se desfășoară și soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de contravenție, atât vechiul, cât și noul Cod de procedură civilă (art. 92, respectiv art. 163), conțin dispoziții referitoare la afișare ca modalitate de îndeplinire a procedurii de citare. Referitor la acest aspect, Curtea Constituțională, în mod constant, a reținut în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 763 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din

25 octombrie 2012, că dispozițiile de lege privind comunicarea prin afișare constituie excepții de la regula generală a înmânării în mod direct și personal a citației sau a oricărui alt act de procedură și urmăresc „să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură”.

19. Totodată, Legea nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări, în art. 19 alin. (5), face vorbire despre comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și a înștiințării de plată, prin afișarea la domiciliul, reședința sau rezidența din străinătate a contravenientului, ca mijloc de publicitate.

20. În ceea ce privește critica formulată de autorul excepției referitor la încălcarea art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, aceste prevederi constituționale nu au incidență în cauza de față.

21. Autorul excepției invocă și existența unei contradicții între art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și dispozițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și ale art. 1 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și ale art. 71 privind dreptul la viață privată și ale art. 72 referitor la dreptul la demnitate din Codul civil. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

22. De asemenea, eventualele greșeli de aplicare a legii, la care face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorului excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Bălan în Dosarul nr. 1.637/216/2013 al Judecătoriei Curtea de Argeș și constată că dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Curtea de Argeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****privind aprobarea plății cotizației anuale a României ca membru asociat la Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR), precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte**

Având în vedere importanța participării României la activitățile de explorare și cercetare științifică în regiunea Antarctica, în cooperare cu statele membre ale Tratatului Antarcticii, precum și necesitatea achitării cotizației ce decurge din calitatea României de membru asociat la Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice, precum și faptul că plata cotizației aferente acestui statut trebuie efectuată în cel mai scurt timp,

luând în considerare că neplata cotizației ar putea duce la excluderea României pentru anii următori din Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I poziția 17 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Se aprobă plata cotizației anuale, în valoare de 5.000 dolari, ce decurge din calitatea României de membru asociat la Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR — *Scientific Committee for Antarctic Research*).

(2) Contribuția restantă către Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR) pentru anii 2012 și 2013, în cuantum de 10.000 dolari, se va suporta din bugetul Academiei Române aprobat pe anul 2014.

(3) Echivalentul în lei al sumelor prevăzute la alin. (1) și (2) se va calcula pe baza raportului de schimb leu/dolar în vigoare la data efectuării plății.

(4) Plata cotizației anuale a părții române se face de la bugetul de stat, prin bugetul Academiei Române.

Art. 2. — Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1, punctul III „Organizații internaționale guvernamentale la care România a aderat în baza aprobărilor conducerii Academiei Române sau a altor instituții centrale”, după numărul curent 28 se introduce un nou număr curent, numărul curent 281, cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
„281	Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR)	Cambridge	1958	2008	Academia Română	România a devenit membru asociat în 2008.”

2. **La anexa nr. 2.2 „Cotizații la alte organisme internaționale” subcapitolul „Academia Română”, după numărul curent 23 se introduce un nou număr curent, numărul curent 24, cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Organismul internațional	Valută	Sume propuse la plată (cotizații curente plus restante)
„24.	Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice (SCAR)	dolari S.U.A.	15.000”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

p. Președintele Academiei Române,

Cristian Hera

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind realocarea pe anul 2014 a sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele aflate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 818/2013 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Reabilitare DN 6 Drobeta-Turnu Severin—Lugoj, între km 450+768 și km 494+500” — Lot 5

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă realocarea pe anul 2014 a sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele aflate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 818/2013 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Reabilitare DN 6 Drobeta-Turnu Severin—Lugoj, între km 450+768 și km 494+500” — Lot 5, în cuantum total de 6.100 lei, care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, pentru Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor, în limita prevederilor bugetare aprobate Secretariatului General al Guvernului prin Legea

bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013, la capitolul 84.01 „Transporturi”, la titlul 55 „Alte Transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri Interne”, alineatul 55.01.28 „Cheltuieli neeligibile ISPA”.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă despăgubirii, în condițiile legii, a imobilelor cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 818/2013.

Art. 2. — Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei realocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor,

Alexandru Năstase

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 31 iulie 2014.

Nr. 639.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentelor convenite prin schimbul de scrisori semnate la Tokyo la 30 august 2013 și la 14 noiembrie 2013 și la București la 13 septembrie 2013 și la 25 noiembrie 2013 între Guvernul României și Agenția Japoniei pentru Cooperare Internațională, succesoare a Băncii Japoniei pentru Cooperare Internațională, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Japoniei pentru Cooperare Internațională privind Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni, semnat la București la 31 martie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 din Legea nr. 257/2005 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Japoniei pentru Cooperare Internațională privind Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni, semnat la București la 31 martie 2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite prin schimbul de scrisori*) semnate la Tokyo la 30 august 2013 și la

14 noiembrie 2013 și la București la 13 septembrie 2013 și la 25 noiembrie 2013 între Guvernul României și Agenția Japoniei

*) Traducere.

pentru Cooperare Internațională, succesoare a Băncii Japoniei
pentru Cooperare Internațională, la Acordul de împrumut dintre
România și Banca Japoniei pentru Cooperare Internațională

privind Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni,
semnat la București la 31 martie 2005, ratificat prin Legea
nr. 257/2005.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul economiei,
Constantin Niță
p. Ministrul delegat pentru energie,
Borbély Károly,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 31 iulie 2014.
Nr. 640.

AGENȚIA JAPONIEI PENTRU COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, ROMÂNIA
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, municipiul București, 050741, România

Data: 30 august 2013
Ref.: nr. JICA (7R) 8-30001

Excelenței sale, domnul Daniel Chițoiu,
viceprim-ministru și
ministrul finanțelor publice, România

**Ref.: Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni (ROM-P4)
Notificare privind „Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A.”**

Excelență,

Ca răspuns la scrisoarea dumneavoastră datată 10 iunie 2013, adresată domnului Atsushi Matsushita, șef al reprezentanței JICA, Biroul din Franța, am dori ca prin prezenta să notificăm pe excelența dumneavoastră privind următorul amendament la Acordul de împrumut nr. ROM-P4.

1. Numele Agenției de execuție pentru proiectul la care se face referire și este menționat în cadrul articolului III, secțiunea 4, subparagraful (1) și în anexa 1, secțiunea 1, subparagraf (3) din Acordul de împrumut menționat, respectiv „S.C. Complexul Energetic Oltenia — S.A.”, se amendează și se înlocuiește cu „Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A.”.

2. Prezentul amendament va intra în vigoare la data de 13 iunie 2013.

3. Independent de cele menționate mai sus, în ce privește solicitările prin documentele Ref. nr. 041-1231097, 1.740.133 yenii japonezi conform L/Com nr. ROM-P4/M-001, L/C nr. 962-CO-094577, transmise Băncii Tokyo-Mitsubishi UFJ în data de 6 iunie 2013, vor fi procesate pe numele „S.C. Complexul Energetic Oltenia — S.A.”.

4. Prezenta scrisoare nu va fi interpretată ca autorizând oricare amendament, altul decât acela menționat mai sus.

Vă rugăm să confirmați acordul dumneavoastră pentru amendamentul de mai sus, prin semnarea celor două exemplare ale prezentei scrisori, păstrând un exemplar pentru evidențele dumneavoastră și returnându-ne celălalt exemplar.

Cu stimă,
Akihiko Koenuma,
director general
Departamentul Europa și Orientul Mijlociu
Agenția Japoniei pentru Cooperare Internațională

Confirmat în data de: 13 septembrie 2013
Pentru Ministerul Finanțelor Publice, România
Daniel Chițoiu,
viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice

Cc: Domnul Corneliu Dițescu, director general, Sucursala Electrocentrale Turceni,
„Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A.”,
Domnul Atsushi Matsushita, șef al reprezentanței JICA, Biroul din Franța

AGENȚIA JAPONIEI PENTRU COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, ROMÂNIA
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, municipiul București, 050741, România

Data: 14 noiembrie 2013
Ref.: nr. JICA (7R)11-14003

Excelenței sale, domnul Daniel Chițoiu,
Viceprim-ministru și
ministrul finanțelor publice, România

Ref.: Extinderea perioadei de tragere a sumelor împrumutului pentru Proiectul de reducere a poluării la Termocentrala Turceni (ROM-P4), datat 31 martie 2005

Excelență,

Referitor la Notele verbale nr. 111/2013, datate 11 noiembrie 2013, transmise de Ambasada Japoniei în România, adresate Ministerului Afacerilor Externe, prin care se exprimă acceptul Guvernului Japoniei la solicitarea României de a extinde perioada de tragere a sumelor din Acordul de împrumut menționat, prin prezenta confirmăm că:

1. Secțiunea 2(2) a articolului I din Acordul de împrumut menționat se amendează după cum urmează:

„Disponibilizarea finală a sumelor împrumutului în cadrul Acordului de împrumut va fi făcută nu mai târziu de data de 25 noiembrie 2016 și nicio altă disponibilizare nu va mai fi efectuată de JICA după această dată dacă nu se va conveni altfel între JICA și Împrumutat.”

2. Prezentul amendament va intra în vigoare la data de 25 noiembrie 2013.

3. Prezenta scrisoare nu va fi interpretată ca autorizând oricare amendament, altul decât acela menționat mai sus.

Vă rugăm să confirmați acordul dumneavoastră pentru amendamentul de mai sus, prin semnarea celor două exemplare ale prezentei scrisori, păstrând un exemplar pentru evidențele dumneavoastră și returnându-ne celălalt exemplar.

Cu stimă,
Akihiko Koenuma,
director general
Departamentul Europa și Orientul Mijlociu
Agenția Japoniei pentru Cooperare Internațională

Confirmat în data de: 25 noiembrie 2013
Pentru Ministerul Finanțelor Publice, România
Daniel Chițoiu,
viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice

Cc: Domnul Corneliu Dițescu, director general, Sucursala Electrocentrale Turceni,
„Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A.”,
șef al reprezentanței JICA, Biroul din Franța

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre
Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind
cooperarea în domeniile dezvoltare regională și administrație
publică, semnat la București la 22 noiembrie 2013**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din
Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul
României și Guvernul Republicii Irak privind cooperarea în domeniile dezvoltare
regională și administrație publică, semnat la București la 22 noiembrie 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 31 iulie 2014.
Nr. 641.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE
între Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind cooperarea în domeniile dezvoltare regională și administrație publică

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice din România și Ministerul Industriilor și Resurselor Minerale și Ministerul pentru Afacerile Provinciilor din Republica Irak, denumite în continuare *părți*, recunoscând importanța dezvoltării relațiilor bilaterale, luând în considerare interesele comune și avantajele schimbului de experiență în elaborarea și promovarea politicilor în domeniile dezvoltare regională și administrație publică, în scopul cooperării reciproc avantajoase în domeniile dezvoltare regională și administrație publică, au convenit asupra următoarelor:

ARTICOLUL 1

Obiectivul

Prezentul memorandum de înțelegere urmărește dezvoltarea și întărirea cooperării între părți în domeniile dezvoltării regionale și administrației publice pe baza principiilor egalității și a beneficiilor mutuale, în conformitate cu legislația națională și cu acordurile internaționale încheiate de fiecare parte.

ARTICOLUL 2

Domenii de cooperare

Părțile, în conformitate cu legislația națională a celor două state și cu reglementările acordurilor internaționale din care acestea fac parte, dispunând de deplină independență în problemele elaborării, implementării, gestionării și monitorizării politicilor în domeniile prevăzute de prezentul memorandum de înțelegere:

- colaborează în domeniul dezvoltării regionale;
- colaborează în domeniul creșterii capacității administrative;
- încurajează cooperarea între autoritățile administrației publice locale.

ARTICOLUL 3

Instituții responsabile

Instituțiile autorizate responsabile pentru implementarea condițiilor prezentului memorandum de înțelegere sunt:

- pentru partea română: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;
- pentru partea irakiană: Ministerul Industriilor și Resurselor Minerale și Ministerul pentru Afacerile Provinciilor.

ARTICOLUL 4

Modalități de cooperare

1. Partea română va asigura părții irakiene expertiză tehnică în domeniile:

- a) amenajarea teritoriului, arhitectură, proiectare, urbanism, planificarea utilizării terenurilor etc.;
- b) funcționarea instituțiilor și organismelor de implementare a politicii de dezvoltare regională;
- c) politicile de stimulare a constituirii și dezvoltării parcurilor industriale;
- d) utilizarea parteneriatelor public-private ca instrumente de dezvoltare;
- e) instruire și formare profesională.

2. Părțile vor coopera prin:

- a) încurajarea acordurilor de înfrățire între unități administrativ-teritoriale din România și structuri similare din Republica Irak;
- b) sprijin pentru diseminarea informațiilor ce vizează oportunitățile de investiții în cele două state;
- c) orice altă formă de cooperare convenită de comun acord.

ARTICOLUL 5

Impactul asupra altor acorduri

1. Prezentul memorandum de înțelegere nu afectează drepturile și obligațiile asumate de către părți în alte acorduri încheiate.

2. Prezentul memorandum de înțelegere nu va afecta obligațiile care rezultă din calitatea României de membru al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 6

Coordonare

Pentru desfășurarea activităților propuse și în vederea coordonării eforturilor de stabilire și dezvoltare a relațiilor bilaterale în domeniile dezvoltare regională și administrație publică pot fi constituite grupuri de lucru pentru coordonarea activităților comune, dacă părțile consideră necesar.

Pentru asigurarea unei cooperări eficiente, fiecare parte va desemna un coordonator care va reprezenta principalul punct de contact și va asigura coordonarea, monitorizarea și evaluarea activităților de cooperare agreeate. Coordonatorii numiți de către părți sau reprezentanții acestora se vor consulta periodic pentru a identifica prioritățile, potențialele riscuri ale activităților în scopul diminuării acestora, precum și pentru a elabora planuri de acțiune.

ARTICOLUL 7

Finanțare

Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli rezultate din cooperarea dezvoltată în cadrul prezentului memorandum de înțelegere, în conformitate cu legislația națională în vigoare și în limitele bugetare disponibile.

ARTICOLUL 8

Soluționarea disputelor

Orice dispută în legătură cu interpretarea și aplicarea prezentului memorandum de înțelegere se va soluționa amiabil de către părți, pe calea negocierilor directe și a consultărilor.

ARTICOLUL 9

Amendare

Prezentul memorandum de înțelegere poate fi amendat prin acord scris de către părți. Amendamentele vor intra în vigoare după primirea ultimei notificări prin care părțile își comunică îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare.

În eventualitatea schimbării numelor și/sau atribuțiilor structurilor/instituțiilor responsabile pentru implementarea prevederilor prezentului memorandum de înțelegere, părțile se vor notifica reciproc pe canale diplomatice.

ARTICOLUL 10

Valabilitate

Prezentul memorandum de înțelegere se încheie pe termen de 5 ani, iar perioada sa de valabilitate se va prelungi, în mod automat, pentru noi perioade de câte un an, dacă niciuna dintre părți nu va notifica cealaltă parte în scris, prin canale diplomatice, intenția de a-l denunța, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate a prezentului memorandum de înțelegere.

Fiecare parte poate denunța prezentul acord prin trimiterea, prin canale diplomatice, a unei notificări scrise specifice celeilalte părți. În acest caz, prezentul acord își încetează

Semnat la București la 22 noiembrie 2013, în 4 exemplare originale în limba engleză, toate versiunile fiind egal autentice.

Pentru România,
Nicolae-Liviu Dragnea,
viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice

Pentru Republica Irak,
Saleh Mohamed Al-Mutlaq,
viceprim-ministru

valabilitatea în 6 luni de zile de la data primirii notificării de către cealaltă parte.

Denunțarea prezentului memorandum de înțelegere nu va afecta implementarea programelor și proiectelor inițiate pe durata valabilității prezentului memorandum de înțelegere, cu excepția cazului în care părțile decid altfel.

ARTICOLUL 11

Dispoziții finale

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data primirii, prin canale diplomatice, a ultimei notificări în scris, prin care se confirmă îndeplinirea de către părți a procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

